

Carri bici, RIP

L'editorial del mes de novembre

Ja està fet. Dues de les grans promeses electorals dels convergents han evolucionat davant de l'estupefacció d'alguns ciutadans. Fa pocs dies, es va votar per desmuntar el Parc de Vila Closes i arreglar el disbarat del Tripartit, i va donar per closes (mai tan ben trobat el mot) les queixes veïnals al voltant del disseny transgressor de l'espai. El segon gran canvi proposat per l'ajuntament Junyent ha estat la supressió del tram del carril bici del Passeig. Una eliminació crucial per millorar la mobilitat a Manresa i incrementar l'aparcament a la zona. Els manresans i manresanes ja no podien viure sense aquesta actuació. Ben mirat, la utilitat del carril encara quedava més en entredit després del tancament dels cinemes Atlàntida i, sobretot, de l'Opencor. La parada -tan fraudulenta com estratègica- damunt del traçat per a bicicletes per anar a comprar un cartró de llet o recollir la canalla del cine ja no té sentit i, per tant, l'eliminació no fa tan mal. Però, és clar, en aquest cas estaríem parlant d'un carril vici.

Pel que fa a la visió global del traçat per a bicicletes, a part de la visió verda per pilotes de l'anterior equip de govern, algú s'hauria d'haver dedicat a explicar quins objectius tenia i quines campanyes volia iniciar l'Ajuntament per substituir el cotxe particular que col·lapsa el centre de la ciutat, per transports alternatius com la bicicleta o el transport públic. Carregar-se el traçat ha estat una mesura més populista que popular. Entre altres motius perquè el que nega espais a la bicicleta sol ser el mateix que pretén anar en cotxe a tot arreu, aparcar davant de la destinació, no reciclar les deixalles perquè ja paga impostos i fotre's una mariscada en una terrassa d'estiu baladrejant com una peixatera fins a altes hores de la matinada. Això últim sempre que el balcó que hi ha sota el restaurant no sigui el de casa seva.

Il·lustració: Laura Estrada